RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 86.112 van 20 maart 2000
in de zaak A. 75.350/IX-204.

In zake : Joseph HEYSE,
wonende te HAALTERT,
Stationsstraat 74

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. DEVERS,
kantoor houdende te GENT,
Kouter 69.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Joseph HEYSE op 14 augustus 1997 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 3 juni 1997 van de directieraad van het departement Leefmilieu en Infrastructuur van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap om hem te vertragen in zijn functionele loopbaan;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de beschikking van 1 februari 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 14 februari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 maart 2000;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en van advocaat V. NAESSENS, die loco advocaat P. DEVERS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker is directeur bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Leefmilieu en Infrastructuur, administratie Waterwegen en Zeewezen, afdeling Beleid Havens, Waterwegen en Zeewezen.

1.2. Op 27 augustus 1996 wordt met betrekking tot zijn functie een functiebeschrijving opgesteld.

1.3. Op 7 februari 1997 wordt met verzoeker een evaluatiegesprek gevoerd, waarvan de resultaten in een evaluatieverslag worden vastgelegd.

1.4. Op 7 maart 1997 voegt verzoeker zijn opmerkingen toe aan dat evaluatieverslag.

1.5. Op 5 mei 1997 stelt het college van afdelingshoofden voor om de functionele loopbaan van verzoeker te vertragen.

1.6. Op 20 mei 1997 wordt verzoeker hierover gehoord door de directieraad.

1.7. Op 3 juni 1997 beslist de directieraad de functionele loopbaan van verzoeker te vertragen.

Deze beslissing wordt bij brief van 12 juni 1997 ter kennis van verzoeker gebracht;

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoeker in een tweede middel de schending aanvoert van artikel 25, 8°, van het koninklijk besluit van 26 september 1994 tot bepaling van de algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van de rijksambtenaren (hierna : APKB), doordat hij niet de mogelijkheid heeft gekregen om de beslissing van de directieraad aan te vechten bij de raad van beroep;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij erkent dat volgens het Vlaams personeelsstatuut (hierna : VPS) geen beroep openstaat tegen de beschrijvende evaluatie die niet met de beoordeling "onvoldoende" wordt besloten, dat volgens haar dergelijke beroepsmogelijkheid in het geval van een beschrijvende evaluatie "weinig zin" heeft en de evaluatie aan de bron anders geïnspireerd is dan in het APKB "met name door het beschrijvend karakter, dat in se met zich meebrengt dat er geen samenvattende waardering (in gradaties) aan gekoppeld is (behalve bij onvoldoende) doch niettemin een waardering inhoudt" en dat een beschrijvende evaluatie zonder "onvoldoende" bij gebrek aan rechtstreekse

koppeling met een andere beloning "de meest positieve waardering" is;

2.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord stelt dat er een samenhang is tussen de beslissing tot loopbaanvertraging en de evaluatie "onvoldoende", dat de loopbaanvertraging een sanctie is, waartegen dezelfde waarborgen dienen te gelden als die waarin voorzien is bij de toekenning van een evaluatie "onvoldoende" of bij een tuchtstraf;

2.4. Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie nog stelt dat de rechten van verdediging van de betrokken ambtenaar geenszins worden geschonden aangezien de ambtenaar, "zoals in casu is gebeurd bij schrijven van 7 maart 1997, zijn opmerkingen op het evaluatieverslag (kan) maken en aan het dossier (kan) laten toevoegen (artikel VIII, 10, § 6, van het VPS)" en "deze opmerkingen (stuurt) naar alle evaluatoren die er geen commentaar meer aan toevoegen"; dat bovendien de ambtenaar "die meent dat zijn evaluatie aanleiding kan geven tot loopbaanvertraging door de bevoegde directie-raad op zijn vraag (wordt) gehoord vooraleer deze een beslissing neemt over de loopbaanversnelling of loop-baanvertraging (artikel VIII 78 van het VPS)"; dat verzoeker door de bevoegde directieraad in zijn zitting van 20 mei 1997 werd gehoord en dat niet blijkt "uit enig stuk dat de directieraad de bijstand van verzoeker door zijn raadsman op de zitting van 20 mei 1997 zou hebben geweigerd";

2.5. Overwegende dat artikel 25, eerste lid, 7° en 8°, APKB een recht verleent om beroep in te stellen, hetzij bij de directieraad in al de gevallen waarin de ambtenaar er niet mee kan instemmen dat hij niet de meest positieve waardering heeft gekregen (7°), hetzij bij een paritair samengestelde commissie indien hij niet

kan instemmen met de hem meegedeelde evaluatie wat inhoud en vorm betreft (8°); dat hij ook in beide gevallen het recht heeft om te worden gehoord en bijgestaan door een persoon naar eigen keuze;

2.6. Overwegende dat luidens artikel II 9, derde lid, VPS de ambtenaren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, wat de evaluatie betreft, alleen beroep kunnen instellen "tegen de evaluatie 'onvoldoende' of tegen een vormgebrek tijdens de evaluatieprocedure"; dat in haar advies bij het VPS de afdeling wetgeving van de Raad van State dienaangaande het volgende heeft opgemerkt :

> "In de mate dat artikel II 9, derde lid, van het ontwerp alleen voorziet in de mogelijkheid om beroep in te stellen tegen de evaluatie 'onvoldoende' - en niet tegen andere evaluaties -, is het strijdig met artikel 25, 8°, van het algemene principes-besluit welke bepaling voor de ambtenaar een recht van beroep opent 'indien hij niet kan instemmen met de hem medegedeelde evaluatie, wat inhoud en vorm betreft' of 'indien ... (hij) ermee niet kan instemmen dat hij niet de meest positieve waardering heeft gekregen ... (en) ... een vormgebrek kan inroepen' (artikel 25, 7° juncto 8°) (B.S., 20 december 1993, blz. 27.209).";

dat de toelichting bij het VPS desbetreffend de volgende "repliek" van de Vlaamse regering bevat :

> "De repliek van de Vlaamse overheid luidt dat de evaluatie aan de bron anders geïnspireerd is dan in het AP-KB met name door het beschrijvend karakter, dat in se met zich meebrengt dat er geen samenvattende eindwaardering (in gradaties) aan gekoppeld is (behalve bij onvoldoende) doch niettemin een waardering inhoudt.
>
> De opmerking van de Raad van State houdt enkel een bewering van strijdigheid in met art. 25 - 8° (niet 7°) AP-KB nl. er is geen beroep tegen een vormgebrek en een negatieve waardering.
>
> Hierop luidt de repliek :
>
> 1° <u>evaluatie</u>
>
> Er is inhoudelijk beroep voorzien tegen 'onvoldoende' en alle andere evaluaties zijn de meest gunstige. Immers een beschrijvende evaluatie zonder 'onvoldoende' is bij gebrek aan rechtstreekse koppeling met een of andere beloning de 'meest positieve

waardering'. De evaluatie dient immers slechts als basis voor de beslissing tot normaal, versneld of vertraagd opbouwen van schaalanciënniteit. Voor de beslissing tot loopbaanvertragingen (zonder onvoldoende) geldt een bijzondere motiveringsplicht doch geen formeel beroep.
2° vorm
Ingaand op het advies van de Raad van State wordt er een beroepsmogelijkheid voorzien bij de Raad van beroep tegen vormgebreken (...) (B.S., 20 december 1993, blz. 27.250 - 27.251).";

2.7. Overwegende dat aldus niet in een beroepsmogelijkheid is voorzien, noch voor de ambtenaar die, wat de inhoud betreft, er niet mee kan instemmen dat hij niet de meest positieve waardering heeft gekregen, noch voor de ambtenaar die, al is hem geen onvoldoende toegekend, wat de inhoud betreft niet met de evaluatie kan instemmen; dat bij gebrek aan rechtstreekse koppeling met de beloning niet kan worden aangenomen dat een beschrijvende evaluatie die niet besloten wordt met de vermelding "onvoldoende", de meest positieve waardering zou zijn; dat anders oordelen de betekenis miskent die de stellers van het personeelsstatuut zelf hebben willen geven aan de evaluatie, die er immers precies op gericht is de loopbaan van de ambtenaar, bijvoorbeeld op het vlak van bevordering of mutatie, in belangrijke mate te beïnvloeden;

2.8. Overwegende dat titel 5 van deel VIII (artikelen VIII 77 tot 85) van het VPS voorziet in een regeling waarbij aan de ambtenaren op basis van hun evaluatie een schaalanciënniteit wordt toegekend, hetzij met normale snelheid, hetzij versneld, hetzij vertraagd; dat luidens artikel VIII 77, § 2, (thans gedeeltelijk opgeheven bij het besluit van de Vlaamse regering van 24 maart 1998) de schaalanciënniteit jaarlijks wordt opgebouwd op basis van de functioneringsevaluatie :

"1° hetzij met normale snelheid, waarbij de in aanmerking komende diensten gelijk zijn aan de werkelijke diensten;

2° hetzij versneld, waarbij de in aanmerking komende diensten gelijk zijn aan tweemaal de werkelijke diensten;
3° hetzij vertraagd, waarbij de in aanmerking komende diensten
a) gelijk zijn aan de helft van de werkelijke diensten;
b) vervallen indien de functioneringsevaluatie met 'onvoldoende' besloten wordt.";

2.9. Overwegende dat een functioneringsevaluatie die, zoals in verzoekers geval, met zich brengt dat de loopbaansnelheid met de helft verminderd wordt bezwaarlijk als "de meest positieve waardering" kan worden beschouwd en dat het integendeel gaat om de op één na meest negatieve waardering die aan een ambtenaar kan worden toegekend, terwijl de meest positieve waardering die is welke leidt tot een loopbaanversnelling; dat verzoeker dan ook, vooraleer hem op basis van zijn evaluatie definitief een loopbaanvertraging werd opgelegd, die evaluatie zowel wat de vorm als wat de inhoud betreft met bijstand van een raadsman had moeten kunnen aanvechten voor de raad van beroep en dat zijn verweer en zijn verschijning voor de directieraad, zelfs met bijstand van een raadsman, aldus niet kan volstaan; dat het middel derhalve gegrond is;

2.10. Overwegende dat die vaststelling volstaat om verzoekers beroep toe te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 3 juni 1997 van de directieraad van het departement Leefmilieu en Infrastructuur van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap waarbij de functionele loopbaan van Joseph HEYSE wordt vertraagd.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zevenduizend frank, komen ten laste van de Vlaamse Gemeenschap.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig maart 2000, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	J. LUST,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. VAN AELST. **J. DE BRABANDERE.**